

هنگامیکه اولین نشریه را دیدم هیچ به چشمانم باور نمی‌کردم، چون سالهای سال است که انتظار آن را داشته‌ام و در اجلاس که تا اکنون نشست داشتم، فقط الفاظ شنیده شده و هیچ علامت وحدت و یکپارچه‌گی به نظر نیامده است.

چون از طفولیت دیده‌ام در بین اجتماع ما نسبت به عمل، بیشتر به الفاظ اتکا شده است، که باعث عقب ماندگی قوم گشته و عواقب آن تا حال نداشتن یک جریده، اخبار، مجله و یا نشریه است. بر ماست که نهال ایکتا را باید به باغ شگوفان مبدل سازیم. با گذاشتن این گام، بایست دوش به دوش سعی ورزیم تا این راه طولانی را پیموده و به موفقیت قومی نایل آییم.

به ابتکار محترم گیانچند کپور یکی از ارمان‌های دیرینه‌ام برآورده شد که یک موفقیت قومی بوده و به هر فرد اهل هنود و سکه افغان مبارک باد می‌گویم. من به این اندیشه‌ام که فقط از این طریق ما میتوانیم اصلاحات، تغیر مثبت قومی و تحولات عصری را در ذهنیت قومی وارد نماییم. از مسحولین ایکتا خواهشمندم تا در نشریه‌های بعدی بجای کلمات فراین <اتحادیه> و فرزند <اتحادیه> سرتاسری <استعمال گردد، چون برای خوانندگان خارج از کشور آلمان کلمات بیگانه بوده باعث تغیر مطلب شده میتواند.

خودم همچنان چنین ارمان یعنی نشر جریده مستقل اتحادیه خود را داشتم و تا مدتی مسئولیت آنرا داشته و پیش می‌بردم. یکتعداد همکاران و بعضی اعضای اتحادیه برای پنهان نمودن حقایق مضامین مرا انتقاد کردند و میکوشیدند تا نشود چوکی‌های مندر و اتحادیه از نزدشان برود. با نصب کاغذهای سفید بالای الماری جریده اوجاله، که جریده ما به ام مسما بود، چراغ اوجاله اتحادیه فرانکفورت را خاموش ساختند که عواقب و نتایج آن برای همه آشکار است و قابل ذکر نمی‌بینم.

با حرمت فراوان

رمیش تلوار